

[Orla Møller.]

Der er dog i den forbindelse et problem til uddybning i udvalget. Jeg kan ikke overskue virkningerne af, at man med en ophævelse af disse paragraffer samtidig gør nogle bestemmelser i den nys vedtagne tjenestemandsløve uden betydning. Gives der udvalget klarhed herover, er socialdemokratiet villigt til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Formanden: Jeg håber på mere ro både nær ved og fjernt fra talerstolen.

Vestergaard Poulsen: Lad mig om det foreliggende lovforslag straks sige, at jeg finder det naturligt og rimeligt med ændringen af § 5, hvorefter retten til at bestemme over mindreårige børns religiøse opdragelse overlades til den, som har forældremyndigheden over børnene. Derom vil der sikkert ikke kunne opstå større diskussion.

Om dette også vil kunne siges vedrørende ændringerne af § 13 omfattende menighedsrådenes såkaldte rådighedsbeløb, er et åbent spørgsmål. Jeg vil betragte forslaget her som et fremskridt i forhold til det i afvigte folketingsssamling fremsatte — som en forbedring. Denne forbedring består i, at de i forslaget nævnte beløb på henholdsvis 3.000 og 10.000 kr. kan forhøjes efter pristalsudviklingen med 1. april 1969 som udgangspunkt; men jeg er i øvrigt enig med den tidligere taler i, at det er et spørgsmål, om det skal være de i bemærkningerne nævnte forhold, der skal bevirke forhøjelsen, eller det skal være på en bredere basis. Vi kan så i udvalget diskutere, om de foreslåede beløvsrammer fremdeles er store nok.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at hovedparten af rådighedsbeløbene anvendes til udgivelse af kirkeblade rundt i sognene. Når denne anvendelse faktisk er generel, kunne man så ikke lige så godt løfte udgiften til kirkebladet ud af rådighedsbeløbene og lade denne udgift optræde som en bestemt konto på menighedsrådets budget, hvorefter rådighedsbeløbenes anvendelse kunne samles om de andre opgaver, som er nævnt i lovforslagets bemærkninger?

Af disse andre områder hæfter jeg mig særligt ved bemærkningernes omtale af,

at der kan ydes støtte til præsternes virksomhed blandt unge og gamle i sognet, forældre til dåbsbørn, vordende ægtepar, konfirmandforældre m. fl. På hvilken måde har ministeren tænkt sig at praktisere denne støtte? Er det blot udgiften til lokale, til avertering og eventuelt til dækning af en fremmed talers rejseudgifter, eller kan også andre udgifter komme ind herunder og blive dækket på denne måde?

Hele spørgsmålet om menighedsrådenes stilling har jo i den senere tid været meget diskuteret; for mig har det aldrig været særlig tiltrækkende at blive medlem af et menighedsråd; dels har andre opgaver beslaglagt min tid, dels ville jeg finde, at et menighedsråd har alt for lidt frihed til at disponere blot nogenlunde selvstændigt. Derfor ville det være utilfredsstillende for mig at sidde i et sådant råd. Kunne man ikke forsøgsvis prøve at lade menighedsrådene bestemme noget mere selv, hvis et råd f. eks. er helt enig om en bevilling på tværs af alle de skel, som trods alt findes i et menighedsråd? Jeg tænker her f. eks. på et aktuelt forhold, nemlig det fra Herning, hvor man havde anvendt 3.000 kr. af rådighedsbeløbet som tilskud til aflønning af en kvindelig sognemedhjælper. I en tid med præstemangel vil den rigtige person kunne betyde meget som aflastning for præsternes arbejde med sygebesøg o. lign. I Herning var der desuden det specielle forhold, at af rådets 15 medlemmer var der ikke ét, som indtog en anden stilling; alle var enige om, at det kunne være rimeligt at bevilge dette beløb. Nu ved vi, at som loven har været praktiseret hidtil, ligger det uden for mulighederne at kunne bevilge et sådant beløb, men jeg vil gerne spørge ministeren, om der ikke kunne være grund til at overveje, hvorvidt det kan være rigtigt at opretholde så strenge bestemmelser, når et råd er fuldstændig enig. Det er min overbevisning, at det ville skabe mere interesse for menighedsrådenes arbejde, hvis flere beføjelser blev henlagt til rådene og de fik mere selvstændighed.

Med hensyn til ophævelsen af de paragraffer, som vedrører besættelse af visse præsteembeder, kan jeg helt ud tilslutte mig forslaget. I en tid med udpræget præstemangel er disse midlertidige bestemmelser næppe længere nødvendige.